

VLAAMSE OUDERENRAAD

**Advies 2010/4
over de participatie van ouderen aan het lokaal ouderenbeleid
met het oog op een in het vooruitzicht gestelde
aanpassing van het decreet**

VLAAMSE OUDERENRAAD

Advies 2010/4
over de participatie van ouderen aan het lokaal ouderenbeleid
met het oog op een in het vooruitzicht gestelde
aanpassing van het decreet

Inhoud

1. Situering	3
2. Evaluatie van het decreet: vaststellingen en commentaar	3
3. Advies	8
Bijlage 1: Uittreksel uit het ontwerp van Vlaamse Ouderenbeleidsplan	11
Bijlage 2: Uittreksel uit het decreet van 30 april 2004 houdende de stimulering van een inclusief Vlaams ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen	12

1. SITUERING

In het Ontwerp van Vlaams Ouderenbeleidsplan, dd. 21 september (goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 24 september 2010), wordt in hoofdstuk 3.2. gesteld dat de participatie van ouderen in het lokaal ouderenbeleid zal worden bevorderd¹. In dat kader wordt ondermeer een aanpassing voorzien van het decreet van 21 april 2004 houdende de stimulering van een inclusief Vlaams ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen. Hierop aansluitend zou een specifiek besluit van de Vlaamse Regering worden opgemaakt. In zijn ontwerp van advies (18 juni 2010) heeft de Vlaamse Ouderenraad bij dit punt al een aantal kanttekeningen geplaatst.

In het vooruitzicht van een mogelijke herziening heeft de Vlaamse Ouderenraad de invloed bekeken van dit decreet op het lokale ouderenbeleid en onderstaand advies geformuleerd over deze materie.

2. EVALUATIE VAN HET DECREET: VASTSTELLINGEN EN COMMENTAAR

1. Hoofdstuk V van het decreet van 21 april 2004 handelt uitdrukkelijk over de Ontwikkeling van een lokaal ouderenbeleid². In art. 9 van dit decreet gaat het over het met dat doel jaarlijks verlenen door de Vlaamse regering, binnen de perken van de beschikbare begrotingskredieten, van subsidies aan lokale besturen. In art. 10 worden de voorwaarden geformuleerd om in aanmerking te komen voor de bedoelde subsidies.

Het eerste dat wij hierbij kunnen vaststellen is dat dit decreet, en met name wat hierin gezegd wordt over de ontwikkeling van een lokaal ouderenbeleid, een krachtige impuls heeft gegeven aan de ontwikkeling van een gemeentelijk ouderenbeleid.

In de voorbije periode is het aantal gemeentelijke ouderenadviesraden opmerkelijk gestegen. Bijna iedere gemeente heeft een dergelijk inspraakorgaan. In toenemende mate zijn deze raden zich ook gaan toeleggen op daadwerkelijke advisering van het beleid. In een aantal gemeenten is er reeds een apart ouderenbeleidsplan ontwikkeld in functie van een breed inclusief gemeentelijk ouderenbeleid. In een aantal gemeenten werden de ouderen, de ouderenorganisaties en de ouderenraad al betrokken bij het opstellen van het eerste plan lokaal sociaal beleid waarin uitdrukkelijk aandacht diende geschonken aan de noden en wensen van de ouderen. De provinciebesturen en de Provinciale Ouderenadviesraden hebben deze ontwikkeling in belangrijke mate ondersteund.

Deze vooruitgang is zeker niet de verdienste van het decreet alleen. Het beantwoordde duidelijk aan een maatschappelijke behoefte, gevolg van een versterkt bewustzijn van de voortschrijdende veroudering van de bevolking en van de wensen van de ouderen en hun organisaties. Deze laatsten hebben zich dan ook sterk ingezet en de nodige druk uitgeoefend voor het verder uitbouwen van een lokaal ouderenbeleid. Het decreet en ook het op de rails

¹ Zie bijlage 1

² Zie bijlage 2

zetten van een lokaal sociaal beleid hebben hiervoor vooral een kader geschapen en een referentiepunt. Het decreet heeft de gemeentebesturen zeker gestimuleerd tot het nadenken over hun ouderenbeleid, het formuleren van een aantal doelstellingen op dit terrein en het versterken van de inspraak van ouderen. Wat de bedoeling was van de decreetgever.

2. Zoals reeds aangegeven staat in **art. 9 §1** van het decreet dat "...binnen de perken van de beschikbare begrotingskredieten de Vlaamse regering aan de lokale besturen jaarlijks subsidies verleent

(a) voor het maken en uitvoeren van een lokaal ouderenbeleidsplan en

(b) voor het nemen van initiatieven om de inspraak van ouderen in het beleid te realiseren".

Hieraan is geen uitvoering gegeven, tenzij men de subsidie aan de VVSG voor de opleiding van functionarissen en mandatarissen en voor het opzetten van projecten als zodanig beschouwt.

De Vlaamse regering heeft in de voorbije periode **geen subsidies** verstrekt en geen uitvoeringsbesluiten bepaald dienaangaande. Hierdoor ontnam ze zichzelf de mogelijkheid om direct invloed uit te oefenen op het lokale ouderenbeleid. **Desondanks heeft de hierboven geschetste ontwikkeling plaatsgevonden.** De gemeenten en provincies hebben hierin geïnvesteerd. Bijvoorbeeld - wat de provincies betreft - door het coördineren, implementeren en bekostigen van behoefteonderzoek, het beschikbaar stellen van basisgegevens voor het opmaken van beleidsplannen, het ondersteunen van de vorming, ervaringsuitwisseling en overleg van ambtenaren en ouderen die zich als vrijwilliger inzetten voor het ouderenbeleid. De gemeenten investeerden onder meer in de inzet en het bekostigen van personeel en het voorzien van een budget voor de werking van de gemeentelijke ouderenadviesraden en het organiseren van de inspraak van ouderen.

3. In **art. 10** van het decreet staan een aantal voorwaarden opgesomd om als lokaal bestuur in aanmerking te komen voor subsidiëring. Men kan deze ook lezen als voorwaarden om tot een goed ouderenbeleid te komen. In die zin opgevat hebben ze bijgedragen aan het ontwikkelen van het lokale ouderenbeleid. Van deze bepalingen is er nuttig gebruik gemaakt.

Zo staat in **10.1°** als voorwaarde om in aanmerking te komen voor subsidie "*(...) een lokaal ouderenbeleidsplan uitwerken dat ingebed wordt in het lokaal sociaal beleidsplan en waarin o.m. wordt aangegeven welke initiatieven worden genomen om de inspraak van ouderen in het beleid te realiseren.*"

In dit artikel is er duidelijk sprake van een lokaal ouderenbeleidsplan. Dit moet er dus zijn. Voorts dient het ingebed te worden in het lokaal sociaal beleid. Ook moet in beide worden aangegeven hoe de inspraak van ouderen in het beleid gerealiseerd zal worden.

Voor de Vlaamse Ouderenraad, gedragen door de ouderen en hun organisaties, is het lokale ouderenbeleidsplan altijd opgevat als een noodzakelijk instrument en een plan voor een inclusief lokaal ouderenbeleid. Dus voor een ouderenbeleid dat "*in al zijn aspecten en in samenhang aan de algemene en specifieke behoeften van ouderen beantwoordt en de competenties van de ouderen inschakelt*" (definitie in **art. 2, 6°** van het decreet). Aspecten zoals ruimtelijke

ordening, veiligheid, verkeer, cultuur en vorming, ... dienen in deze visie uitdrukkelijk te worden meegenomen.

Daarnaast werd gevreesd dat de toevoeging "*ingebod in het lokaal sociaal beleid*" het ouderenbeleid zou reduceren tot 'sociaal beleid' voor zover dit tot de bevoegdheid behoort van de traditionele 'welzijnssector'. Al reikt de omschrijving van 'sociaal beleid' in het betreffende decreet (19 maart 2004) uitdrukkelijk verder. Het verwijst immers, zoals het decreet betreffende het ouderenbeleid, duidelijk naar de sociale grondrechten.

De vrees bestaat nog altijd dat het ouderenbeleidsplan zou worden gereduceerd tot een paragraaf in het plan lokaal sociaal beleid. Deze vrees wordt gevoed door de (overigens niet helemaal ten onrechte) klacht over de toegenomen 'planlast' van de gemeenten en door de binnen het bestuurlijk apparaat nog altijd wat lastige, want weinig gebruikelijke, domeinoverschrijdende aanpak (*mainstreaming*) van beleidsmaatregelen.

Het standpunt van de Vlaamse Ouderenraad was en blijft nog steeds dat **een apart gemeentelijk ouderenbeleidsplan een onmisbaar instrument is voor het voeren van een weldoordacht en breed gedragen ouderenbeleid**. Het verplicht de lokale overheid na te denken over de consequenties voor de ouderen van alle aspecten van haar beleid en concrete doelen te stellen voor het verbeteren van de situatie van haar oudere bevolking. **Iedere gemeente zou over een dergelijk (meerjaren-)plan moeten beschikken**.

Een goed ouderenbeleidsplan hoeft geen lijvig document te zijn, integendeel, wel een handzaam instrument om de bestaande en eventueel nieuwe opties van de overheid duidelijk aan te geven, de uitvoering ervan op de voet te volgen en bijstelling mogelijk te maken op grond van nieuwe inzichten en ervaringen uit de praktijk. Kortom, het is een onmisbaar werktuig voor goed bestuurlijk beleid.

Daarnaast is het vanzelfsprekend dat er **een duidelijk verband wordt gelegd met het plan lokaal sociaal beleid** en dat **de ouderen betrokken** moeten worden zowel bij het opstellen als bij het uitvoeren van beide (met inbegrip van het begrotingsbeleid) en dat dit ook wordt vastgelegd.

4. In art 9 §1 is er sprake van een ouderenbeleidsplan met **een resultaatsverbintenis**. Als in het ouderenbeleidsplan de beoogde resultaten duidelijk omschreven zijn zodat het bereiken ervan objectief kan worden vastgesteld, is een dergelijke (aparte) verbintenis niet strikt noodzakelijk. Het is immers vanzelfsprekend dat het plan, eens goedgekeurd, de verbintenis inhoudt voor het bestuur om de vooropgestelde resultaten niet alleen na te streven, maar ook te bereiken.

5. Beleidsplannen staan niet op zichzelf. Het zijn instrumenten die moeten toelaten om het beleid op een efficiënte manier te voeren en de uitvoering ervan onder controle te houden.

In art. 10 2° is er sprake van het plan **tweemaal** tijdens eenzelfde legislatuur op te stellen en te laten goedkeuren in de gemeenteraad. Wij nemen aan dat het gaat om het opstellen van een tussentijds voortgangsrapport dat bijstelling moet mogelijk maken en een eindrapport dat voor het einde van de legislatuur aan de gemeenteraad moet worden voorgelegd en

goedgekeurd. Dat is zeker nuttig. Maar daarnaast is het wenselijk dat de overheid in haar jaarverslag jaarlijks rapporteert over de uitvoering van de geplande acties en de realisaties in dat kader.

6. Volgens art 10 5° zou de gemeente (om in aanmerking te komen voor subsidie) tweemaal tijdens eenzelfde legislatuur een voortgangsrapport moeten **indienen bij de Vlaamse regering**³. Als dergelijke instrumenten toch al opgesteld worden ten behoeve van de eigen lokale beleidsvoering is het geen grote moeite om ze aan de Vlaamse overheid te bezorgen. Maar waartoe? Om de overheid toe te laten om vast te stellen dat de (eventuele) subsidies inderdaad effectief en met resultaat worden aangewend? In dat geval moeten in de uitvoeringsbesluiten duidelijk de modaliteiten worden aangegeven voor het beoordelen hiervan en de eventuele sancties.

Maar daarnaast lijkt het ons bijzonder nuttig te zijn dat op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap per legislatuur zowel de lokale beleidsplannen als de legislatuurrapporten systematisch worden geanalyseerd, dat er conclusies uit worden getrokken voor toekomstig beleid en dat hierover publiekelijk wordt gerapporteerd. Deze analyse moet ook dienstig zijn voor het provinciale beleid.

7. In art. 10 worden er, naast het beschikken over een door de ouderen gedragen ouderenbeleidsplan, een aantal andere elementen genoemd die van belang zijn voor het voeren van een effectief ouderenbeleid. We overlopen ze even :

- Vooreerst, het aanwijzen van **een schepen** die verantwoordelijk is voor (de coördinatie van) het (inclusief) ouderenbeleid. Dat ligt nogal voor de hand.

- Daarnaast is er sprake van het aangeduid hebben van een **ouderenbeleidscoördinator**. Over de naam, de inhoud van de functie en de positie van deze functionaris bestaat er enige verwarring. Men spreekt ook wel eens van de 'ouderenconsulent'. Waar de aanduiding 'beleidscoördinator' in de eerste plaats verwijst naar de rol in het beleid denkt men bij de 'ouderenconsulent' in de eerste plaats aan de dienstverlening aan de ouderen zelf en aan degenen die hierbij betrokken zijn.

Om tot een breed, inclusief ouderenbeleid te komen is het noodzakelijk gebleken dat er een functionaris, bij voorkeur lid van het managementteam, uitdrukkelijk belast wordt met het opvolgen van het gemeentelijk ouderenbeleid. Wat niet wegneemt dat er een functionaris als ouderenbeleidscoördinator kan worden aangeduid en dat taken worden toegewezen in de sfeer van het ouderenconsulentschap. Dat de lokale overheid een aanspreekpunt biedt voor de ouderen en hun organisaties is zeker niet minder belangrijk dan de coördinatie van het beleid.

In termen van subsidiëring kan men het in dat licht beter hebben over een tussenkomst in de (personeels)**kosten voor de uitbouw van, en de inspraak in het ouderenbeleid**, dan over de kosten voor een ouderenbeleidscoördinator.

³ Over de concrete aanpak van een en ander kan lering getrokken worden uit de procedures gehanteerd in het kader van het lokaal sociaal beleid.

8. Verscheidene punten in **art. 10** hebben betrekking op **de inspraak van de ouderen in het beleid. nl.**

(1°) In het ouderenbeleidsplan en het plan lokaal sociaal beleid moet worden aangegeven welke initiatieven worden genomen om de inspraak van ouderen in het beleid te realiseren

(6°) beschikken over een of meer ouderenadviesraden, die wat samenstelling betreft, een pluralistische afspiegeling zijn van de lokale oudere bevolking

(7°) de deelname van ouderen aan andere lokale adviesraden en de beheerraden van de ouderenvoorzieningen stimuleren

(8°) een afsprakennota opstellen waarin de inspraak- en participatieprocedures tussen het lokaal bestuur en de betrokken ouderen, instellingen, initiatieven en adviesraden worden vastgelegd

Niet al deze punten zijn reeds overal in praktijk omgezet, een aantal wel. Precieze gegevens hierover ontbreken. Dat vrijwel alle besturen beschikken over een of meer ouderenadviesraden, is wel geweten. Men mag aannemen dat deze in de geest van het decreet pluralistisch zijn samengesteld. In sommige al bestaande ouderenbeleidsplannen en in een aantal plannen lokaal sociaal beleid is aangegeven hoe de inspraak van de ouderen wordt gerealiseerd. In een aantal gemeenten bestaat er, naast een huishoudelijk reglement, ook een afsprakennota met de procedures voor de samenwerking tussen het adviesorgaan en het bestuur. Maar dat is niet overal het geval. In de vorming voor de leden van ouderenadviesraden wordt aan deze zaken in ieder geval veel aandacht geschonken. En dat blijkt ook noodzakelijk.

Minder ver staat het met de deelname van ouderen aan andere lokale adviesraden (zoals bv. raden voor cultuur, milieuraden, woonraden, ...). Hetzelfde geldt voor de deelname in de raden van bestuur van de ouderenvoorzieningen. Aan deze raden participeren meestal wel een aantal ouderen, maar ze worden niet of nauwelijks betrokken bij de werking van de ouderenadviesraden en bij het lokale ouderenbeleid in het algemeen. Afsprakennota's over de inspraakprocedures voor het betrekken van de ouderen, van oudereninstituten en van oudereninitiatieven, zijn minder bekend. Wat niet wil zeggen dat er nergens betrokkenheid bestaat. **Op al deze punten kan er zeker nog een en ander worden verbeterd.**

9. Onder 9° van **art. 10** is er sprake van **het ondersteunen van particuliere verenigingen en instellingen** ofwel via een subsidiereglement of via het gratis ter beschikking stellen van gemeentelijke infrastructuur of andere instrumenten voor een tegenwaarde van minstens 1 euro per oudere inwoner. Aan deze voorwaarde is in veel gemeenten op de een of de andere manier voldaan.

10. Tenslotte is er in **art 9 §4** sprake van **samenwerkingsverbanden tussen gemeenten** bij de uitbouw van hun ouderenbeleid. Er bestaan wat dat betreft goede praktijken. Deze zouden in kaart moeten worden gebracht en breed verspreid.

3. ADVIES

Inzake een herziening van het decreet van 30 april 2004 houdende de stimulering van een inclusief Vlaams Ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen adviseert de Vlaamse Ouderenraad, op grond van de hierboven gedane vaststellingen, het volgende:

1. De Vlaamse Ouderenraad is van oordeel dat een aantal bepalingen in het huidige decreet die hebben bijgedragen tot de ontwikkeling van het lokale ouderenbeleid behouden moeten blijven en eventueel nader gepreciseerd. De Vlaamse Ouderenraad is bovendien van oordeel dat deze als **verplichtingen** aan de lokale besturen zouden moeten opgelegd worden om aan alle ouderen, onafhankelijk van hun woonplaats, dezelfde kansen te bieden op een degelijk lokaal ouderenbeleid.

Het gaat hier met name om :

- het uitwerken van een ouderenbeleidsplan
- het aanwezig zijn van een of meer ouderenadviesorganen
- een schepen of gedeputeerde speciaal belasten met (de coördinatie van) het ouderenbeleid
- het aanduiden van een leidinggevende ambtenaar belast met (de coördinatie van) het ouderenbeleid evenals het voorzien in de nodige personele ondersteuning (o.m. een ouderenconsulent)
- het in uitvoering hebben van een afsprakennota betreffende de participatieprocedures
- het beschikken over een regeling voor het ondersteunen van particuliere verenigingen en instellingen

2. Als bijkomende impuls voor de verdere ontwikkeling en kwaliteitsverbetering van het lokale ouderenbeleid pleit de Vlaamse Ouderenraad verder ook voor het ter beschikking stellen door de Vlaamse Overheid van **een passend vormings- en ondersteuningsaanbod**. Dit aanbod kan gericht zijn op het versterken van het bestuurlijk apparaat en van de beleidsvoering op het gebied van het ouderenbeleid en hierbij zou gebruik gemaakt kunnen worden van de bestaande voorzieningen en middelen ter verbetering van het bestuurlijk beleid.

De financiële middelen die tot nu toe ter beschikking zijn gesteld voor vorming en ondersteuning van het lokale ouderenbeleid werden echter niet of nauwelijks aangewend ter **versterking van de participatie van de ouderen die zich als vrijwilliger lokaal inzetten voor de ouderen en een goed ouderenbeleid**. Er is duidelijk behoefte aan een passend vormings- en ondersteuningsaanbod dat zonder persoonlijke kosten toegankelijk is voor alle ouderen die zich op dit terrein willen inzetten. Daarbij spreekt het vanzelf dat de ouderen en hun organisaties, via de Vlaamse Ouderenraad, betrokken worden bij het opzetten van de vorming en dat er effectief gebruik wordt gemaakt van de ervaring en de deskundigheid die bij de ouderen en hun organisaties aanwezig zijn.

Tenslotte wijst de Vlaamse Ouderenraad in dit kader ook op de belangrijke rol die de Vlaamse provincies tot nu toe gespeeld hebben in de vorming en ondersteuning van ouderen en lokale ouderenadviesraden. Deze rol zou in het nieuwe decreet best erkend en bestendig worden.

3. Er dient een Vlaams kenniscentrum (en/of steunpunt) lokaal ouderenwerk en ouderenbeleid opgericht te worden. Een dergelijk centrum beschikt over de nodige deskundigheid inzake de (lokale invulling van de) verschillende domeinen waar het ouderenbeleid betrekking op heeft: wonen, diversiteit, nieuwe technologieën, cultuurparticipatie, levenslang leren, enz.

Dit centrum hoeft niet noodzakelijk zelf over de nodige kennis te beschikken. Veel kennis is immers reeds aanwezig in de Vlaamse Gemeenschap, bij de ouderen zelf en hun organisaties. Het centrum dient deze informatie te centraliseren, te ontsluiten en ter beschikking te stellen aan elkeen die bij het lokale ouderenbeleid betrokken is.

De Vlaamse Ouderenraad en afgevaardigden van de ouderen die in het gemeentelijk en provinciaal beleid actief zijn, moeten betrokken worden in de beleidsorganen van dit centrum.

4. Zoals ook al voorzien in het huidige decreet, zouden door de Vlaamse overheid via **uitvoeringsbesluiten** nadere regels moeten uitgewerkt worden inzake

a) Het maken, uitvoeren, integreren en evalueren van het lokale ouderenbeleidsplan

Belangrijk hierbij is dat er concrete actiepunten worden genoemd, dat er een tijdspad wordt aangegeven voor de uitvoering ervan en dat er inzicht wordt gegeven in de personele en financiële middelen die hiervoor kunnen worden ingezet. Voorts is het - in het kader van een 'inclusief' beleid - essentieel dat er na het opstellen van een ouderenbeleidsplan, garanties worden ingebouwd om diverse deelaspecten van het plan te integreren in de andere lokale beleidsdomeinen (plannen) zoals het lokaal sociaal beleid, cultuurbeleid, mobiliteitsbeleid, huisvestingsbeleid, beleid voor ruimtelijke ordening ... Voor de realisatie hiervan zijn bovendien ook garanties nodig inzake overleg en betrokkenheid van ouderen bij deze integratie.

b) De participatie aan het beleid

De Vlaamse Ouderenraad wenst een kader voor:

- de wijze waarop de inspraak en participatie van de ouderen in het ouderenbeleid wordt geregeld (cfr. de afsprakennota)
- idem voor het lokaal sociaal beleid
- idem voor andere voor ouderen belangrijke sectoren zoals sociale huisvesting, ruimtelijke ordening en woonoverleg, mobiliteit en verkeer, sport, cultuur, levenslang leren, ...
- idem voor de participatie aan het beleid en het beheer van de overheidsvoorzieningen voor ouderen of waar veel ouderen gebruik van maken
- acties om de participatie te bevorderen van ouderen aan het beleid en het beheer van de particuliere initiatieven en voorzieningen die voor hen van belang zijn

c) De wijze waarop de naleving van de decretale verplichtingen wordt getoetst

Goedgekeurd op de Raad van Bestuur van 24 november 2010

Jul Geeroms
Voorzitter

Mie Moerenhout
Directeur

Bijlage 1

Uittreksel uit het ontwerp van Vlaams Ouderenbeleidsplan (21 september 2010)

De participatie van ouderen in het lokaal ouderenbeleid wordt bevorderd.

- Het voornoemde decreet m.b.t. ouderenparticipatie wordt aangepast om plaats te geven aan een effectieve lokale ouderenparticipatie (2010-2011). Hierop aansluitend wordt een specifiek besluit van de Vlaamse Regering opgemaakt (2010-2011). De uitvoering wordt gekoppeld aan een actieve ondersteuning vanuit de Vereniging voor Vlaamse Steden en Gemeenten en gebeurt in overleg met de ouderenraden en –organisaties.
- Bij de opmaak van de nieuwe lokale sociale beleidsplannen zullen de lokale overheden gestimuleerd worden om de inspraak en participatie met de ouderen en hun organisaties te bestendigen of te intensifiëren.
- Bij de totstandkoming van de lokale cultuurbeleidsplannen worden ouderen, net zoals andere lokale actoren, actief betrokken via onder andere de lokale cultuurraad of de ouderenraad. De inspraak wordt getoetst bij elk nieuw cultuurbeleidsplan (2010-2014).
- De gemeentelijke begeleidingscommissie verkeer dient aandacht te hebben voor problemen naar ouderen en mobiliteit. In het kader van een integraal mobiliteitsbeleid neemt zij naar de ouderen en hun organisaties een proactieve rol op (2010-2014).

Bijlage 2

Uittreksel uit het decreet van 30 april 2004 houdende de stimulering van een inclusief Vlaams ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen.

HOOFDSTUK V. - Ontwikkeling van een lokaal ouderenbeleid

Art. 9.

§ 1. Binnen de perken van de beschikbare begrotingskredieten verleent de Vlaamse regering aan lokale besturen jaarlijks subsidies voor het maken en uitvoeren van een lokaal ouderenbeleidsplan met een resultaatsverbintenis, en voor het nemen van initiatieven om de inspraak van ouderen in het beleid te realiseren. Hiertoe wordt aan de lokale besturen jaarlijks een subsidie ter beschikking gesteld voor het ondersteunen van de werking van de lokale adviesraden en het nemen van nieuwe initiatieven.

§ 2. De subsidie wordt gebaseerd op het aantal ouderen dat op 1 januari van het voorafgaande kalenderjaar in de bevolkingsregisters in een gemeente van de territoriale omschrijving van het lokale bestuur stond ingeschreven. De Vlaamse regering bepaalt het bedrag.

§ 3. Voor de berekening van de subsidie die ter beschikking van de Vlaamse Gemeenschapscommissie kan worden gesteld, wordt 30 % van het aantal ouderen dat op 1 januari van het voorafgaande jaar stond ingeschreven in de bevolkingsregisters van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in aanmerking genomen.

§ 4. Indien een lokaal bestuur een samenwerkingsverband is aangegaan, wordt elk van de betrokken gemeenten en/of de Vlaamse Gemeenschapscommissie afzonderlijk gesubsidieerd.

§ 5. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de uitbetaling van de subsidies.

Art. 10. Om in aanmerking te komen voor de subsidies zoals bedoeld in artikel 9, moet een lokaal bestuur aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° een lokaal ouderenbeleidsplan uitwerken dat ingebed wordt in het lokaal sociaal beleidsplan en waarin o.m. wordt aangegeven welke initiatieven worden genomen om de inspraak van ouderen in het beleid te realiseren;

2° het onder 1° genoemde plan tweemaal tijdens eenzelfde legislatuur opstellen en laten goedkeuren in de gemeenteraad;

3° een schepen aanwijzen die verantwoordelijk is voor het ouderenbeleid;

4° een ouderenbeleidscoördinator aangeduid hebben;

5° bij de Vlaamse regering tweemaal tijdens eenzelfde legislatuur een voortgangsrapport indienen;

6° beschikken over een of meer ouderenadviesraden, die wat samenstelling betreft, een pluralistische afspiegeling zijn van de lokale ouderenbevolking;

7° de deelname van ouderen aan andere lokale adviesraden en de beheerraden van de ouderenvoorzieningen stimuleren;

8° een afsprakennota opstellen en minstens eenmaal per legislatuur laten goedkeuren in de gemeenteraad, waarin de inspraak- en participatieprocedures tussen het lokaal bestuur en de betrokken ouderen, instellingen en initiatieven en adviesraden worden vastgelegd;

9° particuliere verenigingen en instellingen ondersteunen, ofwel via een subsidiereglement voor een totaalbedrag dat minstens gelijk is aan 1 euro per oudere inwoner ofwel via het

gratis ter beschikking stellen van de gemeentelijke infrastructuur of andere instrumenten voor een tegenwaarde van minstens 1 euro per oudere inwoner.

De Vlaamse regering kan nadere regels stellen voor het maken, uitvoeren en evalueren van het lokale ouderenbeleidsplan, voor de evaluatie van de samenwerkingsprotocollen en de wijze waarop de bovenvermelde voorwaarden getoetst zullen worden.